

Nordskovvej 3a, 4681 Herfølge 17/3 2014

Foretræde for Folketingets Fødevareudvalg om indenrigske hindringer for Landbruget set i lyset af vilkår i Nordtyskland, som eksponent for konkurrenterne i EU.

V / Landmændene Bjarne Jensen, Gustav Schroll og Torben Vagn Rasmussen

Vores forudsætninger er et livslangt engagement i egen landbrugsvirksomhed og danske andelsvirksomheder. Gustav Schroll har tillige 20 års erfaring med landbrugsdrift i Mecklenburg Vorpommern. Vi har deltaget i forskningsprojekt på CBS Handelshøjskolen, Center for Applied Management Studies v/ professor Erik Johnsen og i 2013 udgivet bogen "Ledelse i Landbrug". I bogen tages der livtag med de forskellige interessenter, der tilsammen konstituerer landmandens virksomhed: Lovgivning og danske rammebetingelser, EU reglementer, finansieringsforhold, leverandører og aftagere, der sammen med de klassiske konjunkturer til stadighed gør landbrug til en økonomisk risikabel idræt.

1. Landbruget er klemt på indtjeningen fra Staten og Bankerne. Staten inddrager årligt mere end EU tilskuddet andre EU landmænd modtager ubeskåret, i alt 8,2 mia kr. Bankerne har fået lov til at "flå" landbruget med bidragssatser uden at have konstateret tab, i alt 2,25 mia kr. Det er i alt 700.000 kr. årligt pr heltidsbrug (15000 brug). Der investeres ikke og produktionsapparat slides ned. Der er pessimisme blandt landmændene på grund af politiske rammebetingelser, som hele tiden ændres og strammes. Det har i første omgang især ramt slagtesvineproduktionen. Vi ser erfarne landmænd flytte kapital og viden ud af landet. Unge dygtige landmænd vil følge samme vej. Den ensidige danske undergødsning er det centrale i denne problemstilling.
2. I høringssvar til Naturstyrelsen af om Vandplanerne mener en anden gruppe uafhængige landmænd med bl.a. fhv. formand for Folketinget Christian Mejdahl at embedsværket gennem de sidste 25 år har fulgt og forvaltet på uholdbart fagligt grundlag og i strid med EU's direktiver. Disse forhold risikerer blandt andet at gøre oplandet til Limfjorden uøkonomisk at dyrke og holde husdyr på. I vor bog har Bjarne Jensen refereret til N-analyser på eget drænvand, som er under krav til drikkevand og halvdelen af de 15mg N/liter som Miljøministeriets modelberegninger anvender for at sætte gødningskvoter.
3. Fødevareefterspørgsel globalt viser stigende tendens, hvorfor forsyningsikkerhed igen bør være et aktuelt politisk tema. Fra at EU nåede sit mål at være selvforsynende efter sulten i to verdenskrige mangler der i dag ca. 145.000 km² eller 6 x Danmarks landbrugsareal i, at det udvidede EU er selvforsynende. Kina har købt og forpagtet 10% af Ukraines landbrugsareal. Det sætter de danske rammebetingelser i grelt lys. Grundet manglende protein i hvede importerer vi for et areal svarende til Sjælland og randzoner kræver et areal som Bornholm.

Vor konklusion er, at Folketinget med fordel kan lempe på de ensidige danske restriktioner over en bred front til EU standard, først og fremmest undergødsningen. Det vil give landbruget indtjening

som i andre EU lande og gengive dynamik og optimisme til et af landets vigtigste eksporterhverv og største enkelt bidragsyder til Betalingsbalancen. Regeringen har i egne beregninger vist at 25.000 nye arbejdspladser og 30 mia kr i mereeksport er potentialet. Slettes alle konkurrenceulighederne vil det kun koste Staten ca. 1 mia kr i mistede afgifter på pesticider og jord. De andre tiltag er nye og lempeligere regelkrav uden udgiftstab, f.eks. det tyske ligevægtsprincip for N tilførsel. Rapporteringssystemer og kontrolapparat vil kunne fortsætte.

Til at belyse emne 1 vedlægger vi

- **Bilag 1 Konsekvens af dansk undergødskning for høstudbytte**
Dr. Stephan Deike har i artikel marts 2014 sammenstillet tysk og dansk statistisk information for 10 år. Den øverste kurve er Schleswig-Holstein. Forskellen til Dansk udbytte er signifikant. Der er samme nedbørs-, klima- og jordbundsforhold i Schleswig-Holstein og Danmark. I Tyskland gødes efter ligevægtsprincip, hvad planten optager og udnytter. Med dansk undergødskning betyder det 1200 kg/ha mindre korn og 3,5% lavere proteinindhold eller et økonomisk tab på mindst 3200 kr/ha. På ca 1,6 mio ha korn i DK udgør tabet 5,1 mia kr. Dette bekræfter størrelsesordenen i danske beregninger i Bilag 2.
- **Bilag 2 EU-tilskud og danske skatter, afgifter og restriktioner**
Omfordelinger og restriktioner overstiger EU tilskuddet med 19%. Vedtager Folketinget at overføre yderligere 10% til landområder og økologi vil konventionelle landbrug udover at få inddraget EU tilskud skulle betale 30%. Andre EU landmænd får EU tilskuddet i hånden.
- **Bilag 3 Forskelle mellem danske og tyske rammevilkår for landbrug**
Den første sum på 1440 mio kr. er dansk disfavour i afgifter og regler. Den næste sum på 1200 mio kr. er fordele tyske slagtesvineproducenter har. Tillagt konsekvens af dansk undergødskning og randzoner bliver samlet disfavour til Nordtyskland 8173 mio kr./år.
- **Bilag 4 Indtjening før renter og løn til ejer samt kurve for rentebelastning**
Af tabel fremgår, at i 8 af de sidste 16 år har indtjeningen ikke kunnet give til renter af gælden. Den gennemsnitlige landmand har måttet låne til at leve, servicere lån og investere for. Indtjeningsklemmen fra Stat og Banker er årsagen til den gældskrise landbruget er endt i.

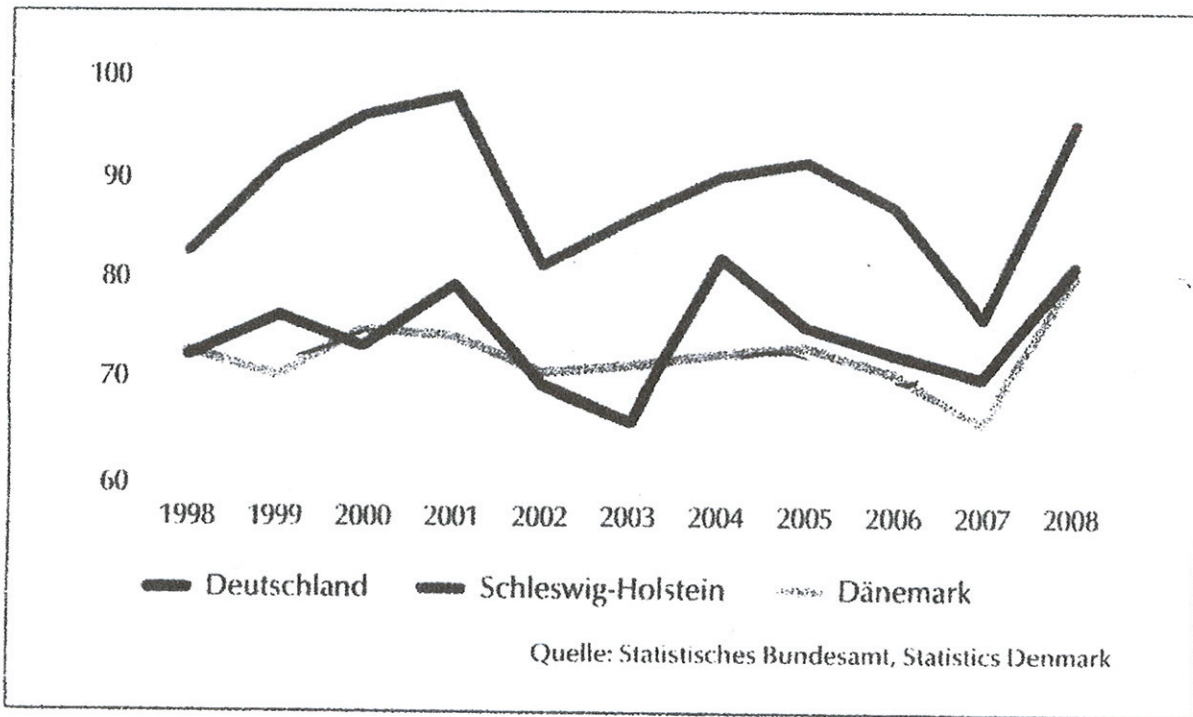
Til at belyse emne 2

- **Bilag 5 Høringssvar til Naturstyrelsen fra Niels Busk, Chr. Mejdahl, Erik Ugilt Hansen og Bent Hjort Knudsen**

Til at belyse emne 3

- **Bilag 6 EU imports and exports in relation to area**
USDA mfl har omregnet de enkelte kategorier af landbrugsvarer til arealkrav i EU.
- **Bilag 7 Kina køber 10 procent af Ukraines landbrugsjord**
Der vil blive kamp om den knappe ressource af landbrugsjord.

Die strengen Vorgaben bei der Düngung begrenzen die Erträge in Dänemark (dt/ha)

*Kilde: Panorama | Düngung bei Dr. Stephan Deike
Deutsche Land Gesellschaft, Mitteilungen 3/2014*

Bilag 2

EU Tilskud og Danske skatter og afgifter på Landbruget		nov-12
Kilde: Danmarks Statistik mfl		
Mio Kr		%
Samlet driftstilskud i 2011	7790	100
Følsomme arealer, økologi, landdistrikter, kalve	<u>-1290</u>	-17
Arealtilskud 2,6 mio ha x 2500kr, konventionelle bedrifter	6500	
Herfra går danske skatter og afgifter:		
Jordskatter og CO2 mm	-1497	
Produkttilknyttede afgifter, pesticid mm	-704	
Promilleafgift til statsfond med omfordeling, kilde 4)	<u>-233</u>	
Skatter og afgifter i alt	-2434	-31
Rest kontant driftstilskud til konventionelle bedrifter	4066	
Konsekvens af dansk lovgivning:		
Reduceret brug af gødning giver mindre protein, kilde 1)	-1000	
Gødningskvoter hindrer optimalt udbytte, kilde 2)	-4250	
Randzonekrav, mistet DB på 50000 ha, se spec.	-283	
Forsumpning ved vandmiljøplan er ikke kvantificeret	?	
Krav til husdyrhold er ikke kvantificeret	?	
Samlet tab af indtægt/merudgift	-5533	-71
Konventionelle bedrifter returnerer/taber mere end tilskud	-1467	-119

Kilder:

1, DK-Svinerådgivning, okt. 2012

2, Agrologisk Tidsskrift nov. 2012

3, Inddraget areal med DB på 6500kr/ha, tillæg for at passe areal 400 kr/ha minus kompensation fra staten 1250 kr/ha

4, Årsregnskab 2010 for Promilleafgiftsfond

Trykt i Ledelse i Landbrug, Handelshøjskolens Forlag 2013

NB Promilleafgiftsfonden i Danmark opkræver årligt ca 500 mio kr. I Tyskland er den praksis dømt ulovlig ved Forfatningsdomstolen i Karlsruhe. Hvad opnår vi i Danmark for disse penge?

Bilag 3

Forskelle mellem danske og tyske rammevilkår for landbrug

De danske love og skatter/afgifter er i disfavør:

Mio Kr

Iflg Beregninger af dlg, kilde 1:

Jordskatter	528
Pesticidafgifter	445
CO2 afgift og lastbilafgift	?
Efterafgrøder iflg. Grøn vækst	217
Regionale tilskud til staldbyggeri	50
Regler for at udbringe husdyrgødning	100
Antal dyreenheder pr ha	<u>100</u>
	1440

Iflg Videncenter for svineproduktion, kilde 2:

"Pauschal" momsregler i Tyskland på smågrise	760
Tysk tilskud til mindre biogasanlæg og solceller	<u>440</u>
	1200

Konsekvens af dansk lovgivning, se tabel 1

5533

Samlet dansk disfavør i rammevilkår

8173

kr

For 15000 bedrifter er det mistet pr bedrift

544.867

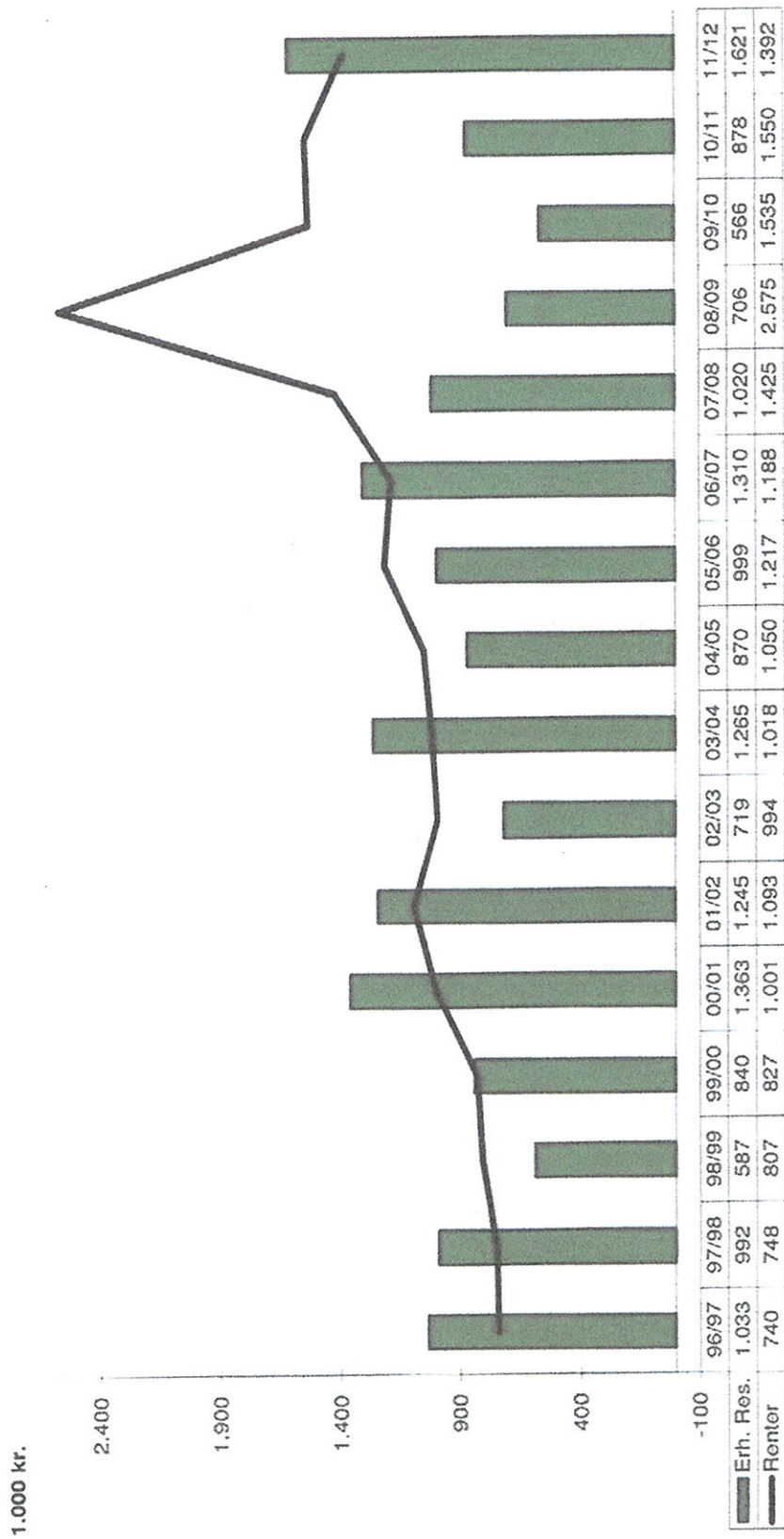
Kilder:

1, dlg 2011, præsentation af Niels Dengsø Jensen, bestyrelsesformand

2, Konkurrencen om De Danske Smågrise, VSP, nov. 2012. Tal pr gris er ganget op med 20 mio. slagtede grise i Danmark.

Trykt i Ledelse i Landbrug, Handelshøjskolens Forlag 2013

Indtjening og Renter

Hård international priskonkurrence kombineret med hjemmelige afgifter og restriktioner har givet store tab.

Tryk: Ledelse af Landbrug, Handelskammeret for 2013

Kilde: Patriotisk Selskab, Odense
Gns. for store Landbrug

Høringssvar / Indsigelse mod vandplanerne

Til
Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Problematisk forvaltning

Den første generation af Vandplanerne, der er senest i 6 måneders løsting, repræsenterer 5. led i Miljøministeriets fortløbende indsats til forbedring af vandkvaliteten i det danske vandsmiljø: Vandmiljøplan 1, Vandmiljøplan 2, Vandmiljøplan 3, Grøn Vækst og nu altså Vandplanerne.

For at sikre EU's medlemslande en ensartet miljøindsats på den ene side og ensartede konkurrenceforhold på den anden side besluttede EU i 1980'erne, at alle medlemslande skulle følge EU's Fiskevandsdirektiv i forvaltningen af indsatsen for vandmiljøet.

Fiskevandsdirektivet foreskriver bl.a., at vandkvaliteten skal bedømmes ved hjælp af 14 objektive parametre. Dette fremgår af professor, dr. jur. Peter Pagh: "Responsum om det retlige grundlag for recipientmåling af vandløb" fra februar 2005. (Bilag 1). At det endvidere er obligatorisk at gennemføre Fiskevandsdirektivets målemetoder er efterfølgende bekræftet af EU-Kommissionens besvarelse af et spørgsmål stillet af parlamentsmedlem Niels Busk. (Bilag 2.)

Danske myndigheder har så godt som aldrig anvendt Fiskevandsdirektivets objektive parametre, men har gennem 25 år næsten udelukkende anvendt deres egne biologers selvudviklede subjektive DVFI (Dansk Vandløbs Fauna Indeks) til at bedømme, om der var målopfyldelse (= "Laksefiskevand") ved en vandløbsstation.

Fiskevandsdirektivets kriterium for betegnelsen laksefiskevand er, at indholdet af BIS i vandet skal være under 3 mg/l.

Når Danmark som eneste land i EU har anvendt et selvudviklet faunasystem som eneste parameter til vurdering af, om der er målopfyldelse, har det været i strid med EU-forskrifterne og dermed ulovligt. Det betyder, at myndighederne i stort omfang har baseret miljøpolitikken på et uholdbart fundament. Miljøministeriet har således brugt ikke-autoriserede analyseresultater til at fastslå manglende målopfyldelse og til at begrunde vedblivende rådgivning til politikerne om voldsomme restriktioner i landbrugets anvendelse af kvælstofgødning i planteproduktionen.

Det er en kendsgerning, at indholdet af kvælstof i vandet intet betyder for forekomsten af de smådyr/fusker mv., som udgør DVFI. På den baggrund er der både irrelevant og kritisk, at myndighederne gennem mange år har anvendt DVFI som grundlag for anbefalingerne til politikerne om løbende skærpede af kvælstofrestriktionerne med milliardstørre omkostninger til følge.

Samtlige tiltag for folketingets lovgivning med Vand Måls Plan 1, VMP 2, VMP 3, Gen Vækst, Vandplaner, Randsoner, indberetninger til EU om Vandrammedirektivet i Danmark mv. bygger næsten udelukkende på det retsmæssige forkerte grundlag med anvendelse af et ulovligt system som ene-parameter.

Titulsindvis af vandprøver ved jyste vandløb i perioden 1990 – 2012 viser, at allerede i 1991 havde gennemsnittet af prøverne et B5 indhold under 2 mg/l og i alle årene fra 1992 -2012 har B5 indholdet ligget i intervallet 1,51 til 0,89 mg/l. Altså langt under halvdelen af grænsen for målopfyldelse. Det svarer til, at der har været målopfyldelse ved over 95 % af de danske vandløbsstationer. *Altså har danske myndigheder gennem 23 år fra 1987 til 2010 hvert år meddele EU, at der i Danmark kun var målopfyldelse ved 45-50 % af målestationerne/vandløbene.*

Myndighederne har ifølge lovgivningen været forpligtiget til at udarbejde konsekvensberegninger for alle tiltag på området vedrørende vandløb, således at vandløbsinteressenter og politikere kunne vurdere mål og midler inden beslutninger om tiltag. Dette har myndighederne så godt som altid undladt gennem de sidste 25 år.

Problematisk fagligt grundlag

Udformningen og dimensioneringen af vandplanerne bygger på den forudsætning, at de fleste fjorde og kystnære områder er defineret som "kvælstofbegrænsede", og at en reduceret udløbning af kvælstof vil kunne reducere eutrofikeringen og menneske miljøproblemerne -- herunder luftsvind. Men denne forudsætning holder ikke!

Miljøministeriets videnskabelige tilstandsrapport for vandmiljøet, Vandmiljø og Natur 2011, fra december 2012 dokumenterer, at en halvering af kvælstofkoncentrationen siden 1990, der primært skyldes reduktion i udløbningen fra dyrkede arealer,

- ikke har medført nogen forbedring af vandets klarhed (sigtedybde),
- ikke har medført bedre tilfældene i bundvandet for de åbne farvande,
- ikke har medført nogen udvikling i tilstand i fjorde og kystnære områder i perioden 1981-2011.
- Ikke har medført forbedring i ålegræssets maksimale udbredelse eller hovedudbredelse.

De udeblivende resultater hænger sammen med, at Miljøministeriets strategi er forkert.

Myndighedernes opfattelse af kvælstofs rolle i vandmiljøet indeholder alvorlige fejl og fører til en "skruen-uden-ende-strategi", fordi den går ud på at begrænse kvælstof, hvor der er relativt lidt af den. "Fysiologisk kvælstofbegrænsning" betyder nemlig, at økosystemet modtager for meget fosfor (herunder fosfor fra sedimentet) og ikke, at kvælstof skal begrænses!

Vandmiljøet har det bedst inden for en såkaldt "Redfield komfortzone" hvor forholdet mellem kvælstof- og fosforkoncentrationerne ligger i et bælte omkring og over N:P = 7:1 på vægtbasis. Økosystemet tilstræber under naturlige forhold denne balance. Men mange års fosforforurening i vore fjorde kombineret med voldsomme kvælstofbegrænsninger specielt, hvor forholdet i forvejen

er lavt, bringer forholdet endnu længere ned og uden for komfortzonen til ugunst for vandmiljøet.

Åbnerede før vedtagelsen af den første vandmiljøplan i 1987 var der meget stor usikkerhed og debat om det var kvælstof eller fosfor, der var den største synder i forbindelse med det dårlige vandmiljø i vandløb og andre danske forvandede.

Der blev grebet ind mod byspildevand og det såkaldte påtråddrag, hvor specielt organisk stof var problematisk. Disse indgreb gav hurtige resultater, mens indgrebet mod nitrat fra landbrugsarealer har været kostbare og uden større relevans.

Manglende vurdering af vandplanernes konsekvenser

Når der er så stor uenighed om vandmiljøindsatsen, hænger det sammen med manglende erkendelse af de erhvervsøkonomiske og samfundsmæssige konsekvenser, fordi Miljøministeriet har forsonet sin direktivforpligtelse til at gennemføre konsekvensvurderinger. Vandplanerne er udarbejdet på basis af forkert vejledningsmateriale, idet Naturstyrelsen indtil 2011 arbejdede efter en ukorrekt vejledning. Først i 2011 retter Naturstyrelsen delvis ind efter de EU-regler, som den tidligere har negligeret, og som siger, at det er en forudsætning for at igangsætte en vandløbsindsats, at der skal gennemføres en konkret konsekvensvurdering af påvirkningen på arealerne. Samtidig lå Naturstyrelsen – mange år for sent – bettet ind, at vurderingerne også omhandler konsekvenser i forhold til otzonede landbrugsarealer. Den fejlimplementerede vandløbsindsats har allerede nu haft enorme konsekvenser, som Naturstyrelsen aldrig har regnet på, og som der af samme grund ikke er taget hensyn til. Allerede i 2007 kritiserede EU-kommissionen Danmark for i 2005 at have leveret en mangelfuld økonomisk analyse i henhold til Vandrammedirektivets artikel 5.

Selv i dag ved kommunerne som de lokale myndigheder på området stadig ikke, hvordan de skal håndtere vandplanernes store og alvorlige konsekvenser.

Det er grotesk, at Naturstyrelsen efter i årevis at have forsonet at gennemføre konsekvensvurderinger, som EU foreskriver, ligefrem argumenterer imod at regne på konsekvenserne. Det er uansvarligt, at Miljøministeriet endnu ikke har gennemført en helhjertet indsats for at afdække alle erhvervsøkonomiske og nationale økonomiske konsekvenser af et så massivt indgreb, som vandplanerne repræsenterer.

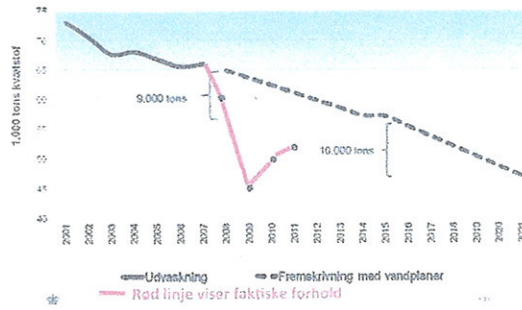
En fagligt underbygget konsekvensvurdering af vandplanen for Limfjordsområdet viser, at 60 – 80 % af landbrugsarealerne, der afvander til Limfjorden skal tages ud af drift, hvis de udmeldte miljømålskrav skal kunne opfyldes. Det vil forårsage en økonomisk katastrofe for Limfjordsoplandet, hvor produktionsværdien af gård i dag udgør omkring 12-13 milliarder kr./år.

Usikkerhed på flere niveauer

Der foreligger tunge beviser på, at strategien i vandplanerne er forkert. Beregningerne omkring miljømål og indsatsbehov bygger stadig på det såkaldte "Alegræsværktøj", der forlængst er erklæret for ikke-retvisende. Myndighederne mangler viden om koblingen mellem marker og recipient i et sådant omfang, at man ikke på et objektivt grundlag kan fastlægge indsatsbehov og

indsatskrav. Og hvad værre er, så ved man ikke med sikkerhed om miljøeffekten af indsatsen vil kunne ses og måles og - i givet fald hvornår!
 Men selv om vi så antog, at denne grundlæggende sammenhæng var i orden (hvilket altså ikke er tilfældet!), og selv om vi så antog, at der var sagligt/fagligt belæg for at stille krav om en yderligere reduktion af landbrugets kvælstoftab på 9.000 tons i 1. fase (hvilket altså heller ikke er tilfældet!), så viser hosstående graf baseret på Miljøministeriets tal, at dette mål allerede har været opfyldt i flere år.

Udvaskning af kvælstof til vandmiljøet

Bedre begrundelse for at revidere kravene til

1. vandplaner,
2. randzoner og
3. dyrkningsrestriktioner for Danmarks landbrugsjord

kan man simpelt hen ikke få!

Konklusion

På basis af ovenstående må det konkluderes, at vandplanerne bygger på

- ulovlig forvaltning i strid med EU's direktiver,
- uholdbart fagligt grundlag baseret på fejltolkning af begrebet "fysiologisk kvælstofbegrænsning",
- manglende overblik over erhvervøkonomiske konsekvenser,
- manglende overblik over samfundsøkonomiske konsekvenser,
- massiv usikkerhed om mål og målopfyldelse.

Det er et uansvarligt grundlag for udskrivelse af nye milliardudgifter til det danske samfund!

Med venlig hilsen

Niels Busk,
Landmand,
Tidligere medlem af Europaparlamentet,
Haldagervej 307,
9440 Aabybro.

Christian Mejdahl,
Landmand,
Tidligere formand for Folketinget,
Vilstedvej 33,
9670 Løgster.

Erik Ugilt Hansen,
Landmand,
Tidligere medlem af Landbrugsrådet,
Rosbjergvej 4,
9500 Hobro.

Bent Hjeri Knudsen,
Landmand,
Tidligere slagteformand,
Næsbovej 24,
9670 Løgster.

EU imports and exports in relation to area (in 1000 ha)

Crop	Imports	Exports	Total
Wheat		4550	
Rice	- 285		
Coarse grain	- 450		
Total grain			3815
Soybeans and meal	- 12890		
Rapeseed	- 1650		
Sunflower seed and meal	- 1200		
Total oilseed			- 15740
Other feeds	- 1300		- 1300
Palm oil	- 2000		
Rapeseed oil	- 310		
Soya oil	- 250		
Sunflower oil	- 160		
Other oils	- 590	800	
Total crop oils			- 2510
Bioethanol	- 150		
Biodiesel	- 620		
Total biofuels			- 770
Sugar	- 140		- 140
Milk products		880	880
Beef	- 320		
Pig meat		1570	
Poultry		0	
Total meats			1250
Potatoes		150	150
Apples		17	
Wine		58	
Grapes	- 60		
Raisins	- 80		
Citrus fruit	- 100		
Total fruit			- 165
Total area balance			- 14530

Source: USDA, own calculations

Bilag 7

GLOBAL FARMING
Kontakt: Jørgen P. Jensen
jpjensen@effektivtlandbrug.dk
40 41 76 84 - 63 38 25 26

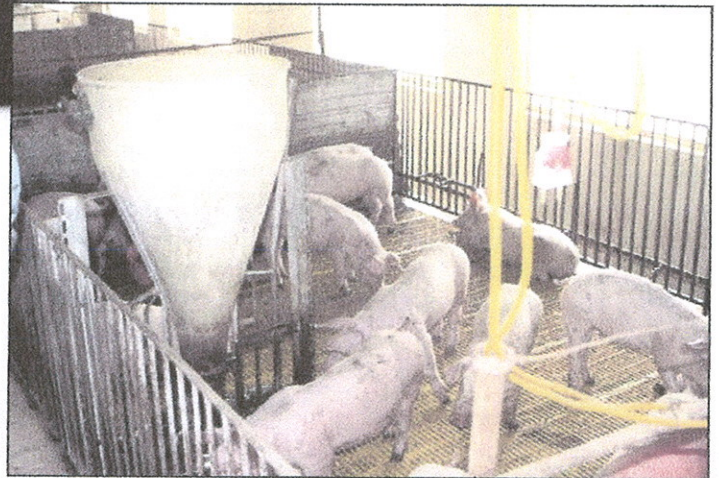
Desinficering inden indgang til staldanlægget forgår ved at bevæge sig igennem en labyrint af tågesprøjtning – iført underbukser. Her er Luu Van Trang på vej ud igen.

Således så der ud i går-fredag – i området nær Hanoi, hvor svinefarmen er beliggende. Området er for tæt på storbyen til at blive yderligere udbygget.

De 15 stalde er bygget for fire år siden, men en del af inventaret står alligevel til udskiftning.

Undtagelsesvis er et hold frøvennede smågrise opfedet på sofarmen.

Kina opkøber ti procent af Ukraines landbrugsjord

Den konstant stigende efterspørgsel efter korn i Kina har fået landet til at opkøbe næsten fem procent af Ukraines samlede areal svarende til Danmark.

at kunne føde sin voksende befolkning. Det svarer til et areal på størrelse med Belgien eller Danmark.

Ukraine har således overdraget næsten fem procent af dets totale land svarende til ni procent af dets landbrugsjord i handlen mellem China Xinjiang Production and Construction Corps og det ukrainske landbrugsselskab KSG Agro. Det oplyser Danish Farmers Abroad.

Sidste år vedtog det ukrainske parlament imidlertid en lov om udenlandsk opkøb af ukrainsk jord. Derfor har Kinas export-import bank, som en del af handlen, givet Ukraine yderligere et lån på tre milliarder USD til udvikling af dets landbrug. Ukraine vil modtage udsæd og maskiner i bytte for afgrøder og svineproduktion, som sælges til to statsejede kinesiske grovvarerfirmaer.

Overtagelse over 50 år

Det kinesiske opkøbsselskab har også planlagt at give Ukraine en gødningsfabrik, da landet i øjeblikket importerer for en milliard USD gødning om året. Yderligere vil opkøbsselskabet hjælpe med at bygge en motorvej og en bro over Kerch-strædet, som er et transportsædligt og industrielt knudepunkt.

Det er aftalt, at det kinesiske selskab straks overtager cirka

100.000 hektar og gradvist får resten overdraget over de næste 50 år.

Kineserne spiser cirka en femtedel af verdens fødevarer, men har kun ni procent af verdens samlede areal af landbrugsjord efter deres voldsomme industrielle vækst.

Kina har allerede opkøbt landbrugsjord i Afrika, Sydamerika og Sydøstasien, men handlen med Ukraine repræsenterer landets største in-

vestering i udenlandsk landbrugsjord til dato.

Det anslæt i øvrigt, at mellem 0,7 og 1,75 procent af verdens landbrugsjord overdrages fra fattige nationer til udenlandske opkøbere fra lande med voksende befolkninger såsom Kina, Sydkorea, Ægypten og arabiske lande.

Kina har netop afsluttet en kæmpehandel med Ukraine om køb af et areal på knap tre millioner hektar for